ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1955

Vyhlásené: 19.07.1955 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

32

Vyhláška ministra zahraničných vecí

z 28. apríla 1955

o Dohovore o zabránení a trestaní zločinu genocídia

Na III. Valnom zhromaždení Organizácie spojených národov bol dojednaný Dohovor o zabránení a trestaní zločinu genocídia z 8. decembra 1948.
Československo urobilo pri podpise dohovoru tieto výhrady:

a) Pokiaľ ide o článok IX. dohovoru:
„Československo sa nepovažuje viazané ustanovením článku IX, podľa ktorého spory medzi zmluvnými stranami o výklad, použitie alebo vykonávanie tohto dohovoru budú na žiadosť jednej spornej strany predložené Medzinárodnému súdnemu dvoru, a vyhlasuje, že pokiaľ ide o jurisdikciu Medzinárodného súdneho dvora v sporoch o výklad, použitie alebo vykonávanie dohovoru, Československo bude, ako až doteraz, stáť na stanovisku, že v každom jednotlivom prípade bude potrebná dohoda všetkých sporných strán pre predloženie každého sporu na rozhodnutie Medzinárodného súdneho dvora.“

b) Pokiaľ ide o článok XII. dohovoru:
„Československo vyhlasuje, že nesúhlasí s článkom XII. dohovoru a je toho názoru, že všetky ustanovenia dohovoru sa majú vzťahovať na nesamosprávne územia, počítajúc do toho územia pod poručenskou správou.“

Národné zhromaždenie prejavilo so spomenutým dohovorom súhlas 22. februára 1950 s výhradami, ktoré boli urobené pri podpise. Dohovor ratifikoval prezident republiky 24. októbra 1950 a ratifikačné listiny boli uložené u generálneho tajomníka Organizácie spojených národov 21. decembra 1950. Pri ratifikácii Československo potvrdilo výhrady pripojené pri podpise dohovoru.
Podľa svojho článku XIII nadobudol tento dohovor účinnosť deväťdesiatym dňom odo dňa uloženia dvadsiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, t. j. 12. januárom 1951.
Okrem Československa sú týmto dohovorom až doteraz viazané tieto štáty: Austrália (s platnosťou tiež pre všetky územia, za zahraničné styky ktorých je Austrália zodpovedná), Belgicko (s platnosťou tiež pre územie Belgického Konga a pre poručenské územia Ruanda-Urundi), Bieloruská sovietska socialistická republika (s výhradami), Brazília, Bulharsko (s výhradami), Ceylon, Costa Rica, Dánsko, Ekvador, Egypt, El Salvador, Ethiopia, Filipíny (s výhradami), Francúzsko, Guatemala, Haiti, Honduras, Chile, Island, Taliansko, Izrael, Jordánsko, Juhoslávia, Kambodža, Kanada, Kuba, Laos, Libanon, Liberia, Maďarsko (s výhradami), Mexiko, Monaco, Nemecká spolková republika, Nicaragua, Nórsko, Panama, Poľsko (s výhradami), Rumunsko (s výhradami), Grécko, Saudská Arábia, Sväz sovietskych socialistických republík (s výhradami), Švédsko, Turecko, Ukrajinská sovietska socialistická republika (s výhradami), Vietnam (južný).
Český preklad Dohovoru o zabránení a trestaní zločinu genocídia sa vyhlasuje ako samostatná časť Prílohy k Zbierke zákonov.*)

David v. r.

Príloha vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 32 1955 Zb., o Dohovore o zabránení a trestaní zločinu genocídia

(Preklad) DOHOVOR o zabránení a trestaní zločinu genocídia

Zmluvné strany
so zreteľom na to, že Valné zhromaždenie Organizácie spojených národov vyhlásilo v rezolúcii 96,/I z 11. decembra 1946 genocídium za zločin podľa medzinárodného práva, priečiaci sa duchu a cieľom Organizácie spojených národov a zavrhnutý civilizovaným svetom,
pri vedomí, že genocídium spôsobilo ľudstvu vo všetkých obdobiach dejín veľké straty, a
v presvedčení, že pre oslobodenie ľudstva od tak odpornej metly je nevyhnutná medzinárodná spolupráca,
dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok I

Zmluvné strany potvrdzujú, že genocídium, či už spáchané v mieri alebo za vojny, je zločinom podľa medzinárodného práva a zaväzujú sa preto zabraňovať mu a trestať ho.

Článok II

V tomto dohovore sa genocídiom rozumie ktorýkoľvek z činov uvedených nižšie, spáchaných v úmysle zničiť úplne alebo čiastočne niektorú národnú, etnickú, rasovú alebo náboženskú skupinu ako takú:

a) usmrtenie príslušníkov takej skupiny;

b) spôsobenie ťažkých ublížení na tele alebo duševných porúch členom takej skupiny;

c) úmyselné uvedenie ktorejkoľvek skupiny do takých životných podmienok, ktoré majú privodiť jej úplné alebo čiastočné fyzické zničenie;

d) opatrenie smerujúce k tomu, aby sa v takej skupine bránilo rodeniu detí;

e) násilné prevádzanie detí z jednej skupiny do inej.

Článok III

Trestné sú tieto činy:

a) genocídium,

b) spolčenie na spáchanie genocídia,

c) priame a verejné podnecovanie na spáchanie genocídia,

d) pokus spáchania genocídia,

e) účastenstvo na genocídiu.

Článok IV

Osoby, páchajúce genocídium alebo ktorýkoľvek z ostatných činov vypočítaných v článku III, podliehajú trestu bez ohľadu na to, či ide o ústavne zodpovedných vládnych činiteľov, verejných úradníkov alebo osoby súkromné.

Článok V

Zmluvné strany sa zaväzujú, že urobia vo zhode so svojimi príslušnými ústavami potrebné zákonodarné opatrenia, aby zabezpečili účinnosť ustanovení tohto dohovoru, a že najmä ustanovia účinné tresty proti osobám, spáchavším genocídium alebo ktorýkoľvek z ostatných činov vypočítaných v článku III.

Článok VI

Osoby obvinené z genocídia alebo z ktorýchkoľvek iných činov vypočítaných v článku III, majú byť súdené kompetentným súdom toho štátu, na území ktorého bol tento čin spáchaný, alebo takým medzinárodným trestným súdom, ktorý môže byť kompetentný pre tie zmluvné strany, ktoré uznali jeho právomoc.

Článok VII

Pokiaľ ide o vydávanie previnilcov, genocídium a ostatné činy vypočítané v článku III nepokladajú sa za zločiny politické.

Zmluvné strany sa zaväzujú povoľovať vydávanie v takých prípadoch podľa svojho zákonodarstva a platných zmlúv.

Článok VIII

Každá zmluvná strana môže požiadať kompetentný orgán Organizácie spojených národov, aby v súhlase s ustanoveniami Charty Organizácie spojených národov urobil všetky opatrenia, ktoré by považoval za potrebné na zabránenie a potlačenie páchania genocídia alebo ktoréhokoľvek z ostatných činov vypočítaných v článku III.

Článok IX

Spory medzi zmluvnými stranami týkajúce sa výkladu, vykonávania alebo plnenia tohto dohovoru, včítane sporov týkajúcich sa zodpovednosti štátov za genocídium alebo za ktorýkoľvek z ostatných činov vypočítaných v článku III, predkladajú sa na žiadosť ktorejkoľvek spornej strany na prejednanie Medzinárodnému súdnemu dvoru.

Článok X

Tento dohovor, ktorého znenie anglické, čínske, francúzske, španielske a ruské majú rovnakú platnosť, bude datovaný 9. decembrom 1948.

Článok XI

Tento dohovor bude do 31. decembra 1949 otvorený na podpis v mene ktoréhokoľvek členského štátu Organizácie spojených národov, ako i ktoréhokoľvek štátu nečlenského, ktorý Valné zhromaždenie pozve na podpis.

Tento dohovor podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie spojených národov.

Začínajúc 1. januárom 1950 bude môcť pristúpiť k tomuto dohovoru ktorýkoľvek členský štát Organizácie spojených národov, ako i ktorýkoľvek nečlenský štát, ktorý dostane zhora uvedené pozvanie.

Listiny o prístupe sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie spojených národov.

Článok XII

Ktorákoľvek zmluvná strana môže kedykoľvek oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Organizácie spojených národov rozšíriť používanie tohto dohovoru na všetky alebo niektoré územia, za zahraničné styky ktorých zodpovedá.

Článok XIII

Len čo sa u generálneho tajomníka uloží prvých dvadsať ratifikačných listín alebo listín o prístupe, spíše o tom generálny tajomník protokol, ktorého odpis zašle všetkým členským štátom Organizácie spojených národov a štátom nečlenským uvedeným v článku XI.

Tento dohovor nadobudne účinnosť deväťdesiateho dňa odo dňa uloženia dvadsiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe dôjdené po nadobudnutí účinnosti tohto dohovoru, nadobudnú účinnosť deväťdesiatym dňom odo dňa uloženia u generálneho tajomníka Organizácie spojených národov.

Článok XIV

Tento dohovor platí desať rokov odo dňa, keď nadobudne účinnosť.

Zostane v platnosti pre ďalšie päťročné obdobie pre tie zmluvné strany, ktoré ho nevypovedia aspoň šesť mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia jeho platnosti.

Výpoveď sa vykoná písomným oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Organizácie spojených národov.

Článok XV

Ak klesne v dôsledku výpovedí počet zmluvných strán tohto dohovoru pod šestnásť, stratí dohovor platnosť dňom, keď posledná výpoveď nadobudne účinnosť.

Článok XVI

Žiadosť o revíziu tohto dohovoru, môže kedykoľvek vzniesť ktorákoľvek zmluvná strana písomným oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi.

Valné zhromaždenie rozhodne, či a aké opatrenia treba urobiť o takej žiadosti.

Článok XVII

Generálny tajomník Organizácie spojených národov upovedomí všetky členské štáty Organizácie spojených národov a nečlenské štáty uvedené v článku XI:

a) o všetkých podpisoch, ratifikáciách a prístupoch dôjdených podľa článku XI;

b) o všetkých oznámeniach dôjdených podľa článku XII;

c) o dni, keď tento dohovor nadobudne účinnosť podľa článku XIII;

d) o výpovediach dôjdených podľa článku XIV;

e) o zrušení dohovoru podľa článku XV;

f) o oznámeniach dôjdených podľa článku XVI.

Článok XVIII

Originál tohto dohovoru sa uloží v archíve Organizácie spojených národov.

Overené odpisy dohovoru sa rozošlú všetkým členským štátom Organizácie spojených národov a nečlenským štátom uvedeným v článku XI.

Článok XIX

Tento dohovor v deň, keď nadobudne účinnosť, zapíše do registra generálny tajomník Organizácie spojených národov.

*) Tu sa vyhlasuje slovenský preklad na strane 1 prílohy.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.